

[Madsen-Mygdal.]

at tilvejebringe 10 Mill. Kr., er det ad den Vej, de Beløb, der her er Tale om, skal tilvejebringes. At 10 Mill. Kr. ikke slaar til, er meget rigtigt, men vi har nu sat 10 Mill. Kr. i Foraaret — der er anvendt 16 000 Kr. — og vi sætter nu 10 Mill. Kr. igen til Akkordordningen. Der bliver ikke anvendt 10 Mill. Kr., saa længe Flertallet fastholder de Bestemmelser her, for denne Akkordlov kommer ikke til at virke, som den skulde. Det har ikke saa megen praktisk Interesse, at vi sætter et eller andet Tal her, for det bliver Finansministerens Opgave, hvis Loven vedtages, at komme til Rigsdagen, naar de Laanesummer, der er bevilget, er forbrugt, og der er Tale om, at der skal bruges mere; saa maa Rigsdagen igen tage Stilling dertil. Men naar nu den ærede Ordfører og forskellige andre saa stærkt overfor os har sagt: Hvor vil I tage Pengene fra, hvor er der Dækning for disse store Udlæg? ja, saa maa jeg sige, at det er første Gang, jeg her paa Rigsdagen har hørt det Krav fremsat, at Staten skal tilvejebringe Dækning for Udlaan enten ved Overskud i Driften eller ved Paalæg af nye Skatter. I de sidste 10 Aar, som jeg jo bedst kender, men ogsaa længere tilbage, har Staten Gang paa Gang paa mangfoldige Omraader stillet endda meget store Laanebeløb til Raadighed, uden at der er nogen, der har fundet paa at kræve, at saadanne Udlaan skulde dækkes af øjeblikkelige Statsindtægter. De 3 Partier, som nu staar sammen om denne Akkordlovs Affattelse, nærer jo heller ikke nogen Betænelighed med Hensyn til Dækning, naar det gælder Udlaan til Akkord, hvor dog Risikoen, som sagt, er langt større, end ved de Laan til kriseramte, men solvente Landmænd, som vi stiller Forslag om. De ærede Partier nærer ikke Betænelighed ved at tilvejebringe Akkordlaan ved Udstedelse af Statsobligationer gennem Erhvervenes Laanefond. Hvad er det saa, der gør det betænkeligt at tilvejebringe Midlerne paa samme Maade, naar det drejer sig om Udlaan, for hvilke der i hvert Tilfælde — det kan ingen benægte — er betydelig større Sikkerhed end ved de Udlaan, der gives ved Gennemførelsen af Akkordloven? Skulde det være Laanebeløbets Størrelse, der afskrækker, naar man nu ved Udlaan til kriseramte Landmænd fremfører saa store Betænkeligheder? Jeg kan vanskelig tro det, for de samme Partier har ikke i tidligere Tider, hvor der aldeles ikke var Tale om en Krisetilstand, der kan sidestilles med den nuværende, næret nogen

som helst Betænelighed ved at give Tilslutning til langt større Laanebeløb. Jeg maa maaske i denne Forbindelse minde om, at da Landmandsbanken i sin Tid brød sammen, og Staten af Hensyn til de store industrielle Virksomheder, der var knyttet til denne Bank, og hvis Standsning vilde have medført en mægtig Forøgelse af Arbejdsløsheden, gik ind i en Garanti, som medførte et Kapitaludlæg paa ca. 175 Mill. Kr. — Tallet er ikke nøjagtigt, men det ligger der omkring — hvoraf jo, som alle ved, største Delen er tabt, var der ingen, der krævede, at dette Beløb skulde tages af Driften — hvilket ogsaa var ganske umuligt — eller at det skulde dækkes ved nye Skatter. Eller lad mig minde om Statens Støtteaktion til Fremme af Boligbyggeriet i Byerne og navnlig her i København paa en Tid, da der var Bolignød. Jeg skal ikke komme ind paa, hvorvidt denne Bolignød var af den Beskaffenhed, at den berettigede til saa store Udlaan. Det er muligt, at det var saaledes, og i hvert Fald gik Regering og Rigsdag ind derfor. Saa vidt jeg kan se, er der nu i Øjeblikket gennem Statsboligfonden udstedt Statsobligationer til et samlet Beløb af 113 Mill. Kr. — 113 Mill. Kr. i Statslaan til Afhjælpning af Bolignøden! Er der nogen her i Salen, der tør paastaa, at der ikke bliver Tab paa disse mægtige Udlaan? Der er vist ikke eet Medlem, der tør staa op og sige: Jeg garanterer for, at der ikke bliver Tab. Der er endda Sandsynlighed for, at der kan blive meget betydelige Tab paa disse Udlaan, men jeg har alligevel aldrig hørt noget Medlem af Rigsdagen her fremsætte Betænelighed ved, at disse Udlaan dækkedes gennem Statslaan. Eller jeg kan nævne Eksportkrediten til Støtte for industrielle Eksportvirksomheder, selv om den rent formelt er ordnet paa sin særlige Maade. Denne Eksportkredit er nu oppe paa 70 Mill. Kr. — det er jo ikke noget helt ubetragteligt Beløb —, og heller ikke overfor denne Kreditgivning har jeg hørt Tale om, at der skulde fremskaffes Beløb til Dækning. Der er vist ingen her i Salen, der tør paastaa, at der ikke kan blive Tab for Staten ved denne Kreditgivning, men det er formentlig Meningen — jeg antager, vi alle er enige herom — at se disse Tab først, før Dækning tilvejebringes. Og lad mig nævne, at af Stats-Laanefonden er der, saa vidt jeg kan se, i Øjeblikket udlaant over 70 Mill. Kr. til mange Formaal indenfor Erhvervslivet, og af Erhvervenes Laanefond, som indgaar i det Lovforslag, vi i Dag